

РЕШЕНИЕ

№ 24

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 04.02.2013г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на проведено на двадесет и трети януари през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.дело № 364 по описа на съда за 2012 г.**, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на **Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”** срещу решение № 829 от 26.10.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. № 1023 по описа на съда за 2012 г., с което е отменено НП № 23-2304914 от 31.05.2012 г.

С отмененото НП на „***” ЕООД, с ЕИК по БУЛСТАТ 113580102, представлявано от *** е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение - по чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, определеното на основание чл.416, ал.5 и във връзка чл. 414, ал. 3 от КТ.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. От касационната инстанция се иска да отмени първоинстанционното съдебно решение, като се произнесе по същество и потвърди процесното наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба „*” ЕООД**, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли решението на въззивния съд да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор ***, дава заключение, че жалбата е основателна и решението на първата съдебна инстанция следва да бъде отменено. От мотивите на съдебния акт не е ясно въз основа на какви доказателства решаващият състав е обосновал извода си за незаконосъобразност на наложеното административно наказание.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа на касационните основания.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира жалбата за основателна, като съображенията за това са следните:

С атакуваното решение Районен съд – Перник, въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 26.03.2012г. на „***” ЕООД, в качеството му на работодател, е съставен акт за това, че е допуснал до работа лицето *** на длъжност „общ работник” без да е сключил трудов договор със същия, преди постъпването му на работа. Нарушението е установено на 16.03.2012 г. от инспектори на Дирекция „ИТ” СО, в хода на извършвана проверка по спазване на

трудовете законодателство на строителен обект – жилищна сграда. Въз основа на така съставения АУАН е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел, че при налагане на административното наказание не е обсъден представения граждански договор сключен между *** и дружеството работодател. Приел е също така, че процесните договорни отношения са облигационни, а не трудови. Не е констатирана симулативна сделка която да прикрива наемане на работа и изпълнение на ежедневна дейност с оперделено работно място и договорено месечно възнаграждение. Позовавайки се на тези разсъждения районният съдия е отменил НП изцяло, като е счел че не е доказан административно наказателен състав по несъмнен начин, поради което и незаконосъобразно е ангажирана отговорността на търговското дружество в качеството му на работодател.

Изводите на Районен съд – Перник, обосновали отмяна на наказателното постановление не се споделят от настоящия касационен състав.

Безспорно и съответно на доказателствата по делото е установено, че от обективна и субективна страна е осъществен както състав на нарушение по чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, така и от наказаното ЮЛ. Констатирано е, че: „***” ЕООД, гр. Перник, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на КТ не е уредил като трудови отношенията по предоставяне на работна сила от лицето ***, като не е сключил писмен трудов договор със същото. Касационната инстанция намира, че е налице реално трудово правоотношение между работодател и работника, въпреки представения по делото граждански договор. Този граждански договор се разглежда доказателство съставено в подкрепа на защитната теза на работодателя в хода на административно наказателното производство. За пълнота ще се отбележи, че т.нар. граждански договор в случая дори не е оформен чрез конкретизиране на срок за изпълнение, начин на изпълнение на работата и с чии материали ще се извърши същата, няма срок в който възложителят ще заплати договорената цена при изпълнение на възложеното и т. н. От съдържанието му е видно, че използваната за същия готова бланка дори не е оформена така, че да е относима към този вид договори, чрез избиране на възможен вариант от множеството съдържащи се. Дори от описаното в него е видно, че се касае за предоставяне на работна сила, като отношенията между страните в такъв случай следва да бъдат уредени като трудови съгласно разпоредбите на чл. 1, ал. 2 от КТ и в писмен вид. Сам по себе си, т. нар. граждански договор е достатъчен да се направи извод за законосъобразно и правилно ангажиране на административнонаказателна отговорност на жалбоподателя. От друга страна декларацията по чл. 399 от КТ, попълнена от ***, приложените копия от книга за ежедневен инструктаж, са допълнителни доказателства за правилното ангажиране на отговорността на настоящия жалбоподател.

Въз основа на изложеното, настоящия състав намира, че решението на Районен съд - Перник следва да бъде отменено, като вместо него се постанови друго по същество на спора. Тъй като в хода на процедурите пред АНО и РС, не са допуснати съществени процесуални нарушения налагащи връщане на делото за разглеждане от друг състав на съда настоящата инстанция следва да се произнесе по същество съгласно чл.222, ал.1 от АПК.

При безспорно установените факти следва да се приеме, че актът и издаденото въз основа на него наказателно постановление са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, в необходимата форма и от компетентни органи, без допуснати съществени нарушения на процедурата по налагане на административно наказание. Не се констатираха пороци, които да са основание за отмяна на НП. В него обаче липсват изложени мотиви, относно определяне размера на наложеното административно наказание. При съобразяване нормите на чл. 27 от ЗАНН, предвид тежестта на нарушението и липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства, и при спазване целите на административното наказване, заложиени в чл. 12 на ЗАНН, наложената санкция следва да бъде определена в минималния предвиден в КТ размер - 1500 (хиляда и петстотин) лв.

Мотивиран така **Административен съд - Перник**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 829 от 26.10.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. № 1023 по описа на съда за 2012 г., с което е отменено наказателно постановление № 23-2304914/31.05.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област, като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯ НП № 23-2304914/31.05.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област издадено срещу „***” ЕООД, в качество „работодател” по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, като **НАМАЛЯВА** размера на наложената имуществена санкция на 1500/хиляда и петстотин/ лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: